Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25879
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Et mox ignis exarcerat et manus ministrantes arserunt. Et use sunt ignes sic mox et omnes qui aderant mirati sunt. Tunc sancti dei ignes una voce dicebant. Gratias tibi agimus domine ihesu xpe amator bone qui scientes quia te ipsum nobis in hac hora nrae supplicationis ostendisti. et liberasti nos de malo operario isto. Qui te petunt domine ihesu xpe ut nobis sis in tribulatione nra. Te igitur nunc vociferabat dicens. Heu me conuincor a vinsanguis his. Ecce enim omnia mirinta est impositum. unum sup e. uibebo talos eius. terebrari. et cristino in amphitratum psentari. Alio autem die igitur iterum cum in amphitratum sedisset. quem multitudo ppli adspectaliter percepit. ut omnis ferae sup eas dimittentur qui beatae ignes in medio amphitratum pstolabantur. Et omnis ferae impetu uno dimisse sunt adeas. Aspicientes autem in uice ferae in ignes. lacerabant se contendentes qui primi uenirent et adorarent pedes eius. Et inclinantes se lingebant pedes eius. et non discedebant donec uniuscuiusque manum imponerent. Videns hic iudex quod eas ferae non nocuerit uehde mirari cepit. et unusquisque ppli clamabat. Magnus es dis christiani. Tunc unus ex offo pfidis aut. hoc ad laude putet christiani. si gladio eas finieris. Audiens autem iudex iussit eis sententiam recitare: Sincentiam et margaretam rebelles quia dis nris sacificare noluerit et principium iussa contempserunt gladio animaduerti placet. Sancti ignes dixerunt. Deo gras. Cumque speculator iussisset. iussit eas foras urbis capitis plecti. et capita earum sunt abscisa pduci. Et cum milites abscidissent capita puellarum una cum speculatore et iudici attulissent. mox ceci effecti sunt. Et dum capita eius corpori reddidissent. tum est ut ani restituti et. Audiens autem hic iudex iussit corpora earum in campo aluo custodire ut ab aui bestiisque consumerentur. Angelo autem dei pregente non sunt graminate: nec motae et color corpus eius. et sup pectora columbae duae consolantes eas. Custodiae u nunciauerunt iudici quia quaedertes et iudex nunciauit quia eusebio cui locum faciebat. Eusebi autem audiens hic mandatum ded. ut accipiens corpora sepelirent. Et uenientes accipiens cum lintaminib et aromatib sepelierit eas in cimitio uno. u multa mirabilia fiunt usque in hodiernum dei in nomine dni nri ihu xi. cui est honor et gta in secla seclorum. Amen.

Sci Benonis

In Pieb Galliem imperatoris in pruma italia erat beatus Zeno sedens in monasterio in secretori parte oppidi ueronensis. orans iejunis et crebris oronib ad dno petens ut sibi dignaret adtui pducationis ipsius apire. Denique adoueren das in ac amore animas hominum de die in die dedicus erat. Recuera qua in ipso spe sese doctor erat. Ita g in sermonib affabilis erat et in mansuetudine et in habitu mitis. ut dis in ipso laudarent abomib uenientib adsse. Et ita alacer ut mox relicis idolis dno ihu xpo crederent. Fide u tempus cui uera cuitate uerona quae in propinquo erat tanere eg dicens. ide ut di amonasterio influuio arti piscione dei agere cepit oculis suis ut dix contra quendi hominem plaustro sedentem bubus subiunctis mergi in flumine. Tanta enim uelocitate ferebat. ut omnib demonstraret diabolis arte fuisse geltu. Et qde sese ut eleuans oculos dei uidisset. cognoui hoc facti diaboli ee. eleuataque sus manu ferro sce crucis signum frequentiu uice dicens. Retinere ret satanas: ne primas hominem quem dis creauit. Qd signum diabolus ut uidit eius nutu uelut fumus ita ut clamorib et stridore nefando qsi de atra rupe urrupet dicens. Et si qde nemen nprimatis hic animas hominum lucrari. tam paratus sum innotas patrias quae ecu quaq s ure adumpedimentum tum. Te ses di Zeno aut. Non pmittere te dns agere aliqd adusus seruum suum. tam certa qd uis. Hus ita ducas. cum ululatu et clamore dis cessit. festinans u demon ingressus e domum palacii gallieni. sphensaq filia eius quae eo ipe parentib unica erat cepit crudeliter uexare: Tunc miserabilis pa simulque mta dom regia institia uersa cruciatu afflugebant eo qd sic crudeliter suffocaret et uexaret. Quae dum crudeli uexatione arrepta esset. cepit pos infantulae regis filiae demon clamare dicens: Nequidiar a corpe isto. n Zeno epe uenit ac p ipsi impiu egdiar. Mox u ut hoc rex gallieni audiuit. missis appartoribus adp qrendum sum uru cepit sollicite uuestigare. Te ex aussiu regis milites pgunt aduru di. Ille enim sedebat sup lapide q in pximo monasti erat. et piscabat in flumine: Venientes u milites qa insei illis erat. cepere sollicite introgare sem di sacdote dicentes. Qi es tu homo di. Indica nobis si uidisti Zenonem epm. quem nos exaussiu regis p qrim. At ille resp dicens. Quis plura sunt noia unmonastio nro. de noie isto qd uos dicitis. tam adqd missi esti dicere: ego enim quis tantill seruus et sum heno uocor. Te u sferentes milites adunuce dicebant inter se: Qd multa colloqm indicem pq re missi sum aduru istum. Respondentes u dixerunt. Rogare rex et te uult uidere. Resp Zeno. Qd meam uult humilitatem uidere rex q omnium ac nunc cee n desistit. At illi dixerunt. Ita enim rogat te rex ut filia eius q ademonio uexatur sana reddas. qa unica illi est. Ille u dix eis. Ihs xbs et ompsi et ecce ego subsequor uos. qi di mirabilia oportet ut